miraj

George Ioniţă

îmi sunt buzele însetate
şi trupul îmi pare un munte de sare
de unde sângele mi se adapă
şi sudoarea
chiar şi lacrima mea
abia mă târăsc
până la fântâna crescută-n pustiu
dar mereu ajung obosit
şi prea târziu
e vie fântâna
şi-acolo iar creşte-ntre dune
şi-o tânără fată cu cofele pline
apa răsfiră şi semne îmi face
răscolind setea din mine